

Derde wijziging Subsidieregeling programma technologie en samenleving

Herplaatsing – Bij de publicatie van de ministeriële regeling houdende derde wijziging van de Subsidieregeling programma technologie en samenleving en uitvoering van de artikelen 2, tweede lid, en 6, eerste en derde lid, van die regeling in Staatscourant 49 van 9 maart 2000 zijn de bijlagen verwisseld. Hieronder volgen de bijlagen in de juiste volgorde.

8 maart 2000/WJZ 00011083

De Minister van Economische Zaken; Gelet op artikel 3 van de Kaderwet EZ-subsidies en de artikelen 2, tweede lid, en 6 eerste en derde lid, van de Subsidieregeling programma technologie en samenleving,

Besluit:

Artikel I

In artikel 7, tweede lid, van de Subsidieregeling programma technologie en samenleving¹ vervalt de zinsnede ‘van een pre-advies van de stuurgroep over de globale opzet van het project,’.

Artikel II

Als deelprogramma's bedoeld in artikel 2, tweede lid, worden in 2000 vastgesteld:
Criminaliteitspreventie, opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage 1A;
Preventie van arbeidsuitval, opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage 1B;
(Re)integratie van arbeidsgehandicapten, opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage 1C.

Artikel III

De periode in 2000, na afloop waarvan de aanvragen die met betrekking tot de krachtens artikel 2, tweede lid, vastgestelde deelprogramma's zijn ontvangen en die voldoen aan de wettelijke voorschriften worden behandeld, wordt vastgesteld op 13 maart 2000 tot en met 14 april 2000.

Artikel IV

De subsidieplafonds voor het in 2000 verlenen van subsidies in het kader van de in artikel 2, tweede lid, bedoelde deelprogramma's bedragen:
Criminaliteitspreventie
f 475.000,00
Preventie van arbeidsuitval
f 800.000,00
(Re)integratie van f 700.000,00.
arbeidsgehandicapten

Artikel V

De bij de Subsidieregeling programma technologie en samenleving behorende bijlage 2 wordt vervangen door de bij deze regeling behorende bijlage 2.

Artikel VI

Deze regeling treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst, met uitzondering van bijlage 2, die terinzage wordt gelegd. Van deze terinzagelegging zal mededeling worden gedaan in de Staatscourant.²

's-Gravenhage, 8 maart 2000.

Minister van Economische Zaken,
A. Jorritsma-Lebbink.

¹ Stcrt. 1998, 168, laatstelijk gewijzigd bij regeling van 28 mei 1999 (Stcrt. 100).

² De terinzagelegging geschiedt bij het agentschap Senter, Grote Marktstraat 43 te 's-Gravenhage.

Toelichting

Het ligt in het voornemen om, indien de beschikbare middelen zulks toelaten, anders dan tot dusver het geval was, per jaar een tweede tender te organiseren. In samenhang daarmee komt de verplichte vooraanmeldingsprocedure te vervallen. Wel blijft de mogelijkheid bestaan dat aanvragers voorafgaand aan de indiening van de aanvraag hun projectvoorstel ter bespreking voorleggen.

Voorlopig zal in 2000 één tender worden georganiseerd voor drie deelprogramma's. Naar verwachting zal

in september een tweede tender worden gehouden voor bij die gelegenheid aan te wijzen deelprogramma's. Dat zullen naar alle waarschijnlijkheid zijn de thans aangewezen deelprogramma's, uitgebreid met de deelprogramma's Leren in de werkomgeving en Sociale integratie.

De Minister van Economische Zaken,
A. Jorritsma-Lebbink.

Bijlage 1A Deelprogramma criminaliteitspreventie

Dit deelprogramma beoogt te bevorderen dat technologieën op een innovatieve wijze worden toegepast om criminaliteitspreventie en -beheersing en veiligheid thuis en in openbare ruimten te bevorderen.

Voorstellen voor projecten moeten binnen één van de volgende aandachtsgebieden passen:

- Sociaal veilig ontwerpen
Onderzoek toont een verband aan tussen de inrichting van de gebouwde omgeving en bepaalde vormen van onveiligheid, zoals vandalisme, inbraak in gebouwen en auto's, diefstal, openbaar geweld en buurtoverlast. Naast daadwerkelijke onveiligheid kan de inrichting van de omgeving ook leiden tot gevoelens van onveiligheid. Het voorkómen van onveilige situaties begint op de tekenafel met het zogeheten 'sociaal veilig ontwerpen'.

- Beveiligingssystemen
De techniek biedt mogelijkheden om bestaande beveiligingssystemen te verfijnen, uit te breiden en te miniaturiseren. De totale kwaliteit van een beveiligingssysteem is sterk afhankelijk van de keuzes die gemaakt worden voor de schakels in de beveiligingsketen. Deze keten is opgebouwd uit het beveiligingsadvies, de apparatuur, de installatie en de alarmering.

- Identificatie
Er zijn twee vormen van identificatie te onderscheiden: preventieve en repressieve identificatie. Preventieve

identificatie richt zich erop te voorkomen dat ongewenste personen toegang krijgen tot zaken die niet voor hen bestemd zijn, zoals banksaldo's, gebouwen en computerbestanden. Personen die toegang wensen, moeten aantonen dat zij geautoriseerd zijn. Hulpmiddelen voor identificatie zijn onder meer (biometrische) identificatiekaarten en (elektronische) handtekeningen. Bij repressieve identificatie gaat het om het opsporen van daders en gestolen goederen. Beelden uit bijvoorbeeld bewakingsvideo's kunnen hierbij een rol spelen. Ook het aanbrengen van herkenningstekens en detectiemateriaal kan het opsporen van gestolen goederen ten goede komen.

- **Communicatie met de Politie**
De overheid is voorstander van een integrale aanpak van criminaliteit. Dit betekent dat de politie geacht wordt steeds meer samen te werken met de gemeente en het bedrijfsleven, maar nadrukkelijk ook met de burger. Voor de communicatie en de algehele informatiehuishouding binnen de politie-organisatie wordt steeds vaker een beroep gedaan op elektronische communicatievormen.

- **Persoonlijke Veiligheid**
Uit onderzoek is gebleken dat vrouwen, ouderen en minderheidsgroeperingen zich buitenshuis vaak onveiliger en kwetsbaarder voelen dan andere groeperingen. Ook jongeren voelen zich echter in toenemende mate onveilig. Door gevoelens van onveiligheid durven sommige mensen 's avonds hun huis niet meer te verlaten. Het is vanuit maatschappelijk oogpunt zeer ongewenst dat een steeds grotere groep burgers zich in hun bewegingsvrijheid beperkt voelt, omdat ze bang zijn slachtoffer te worden van criminaliteit. Technologie kan een deeloplossing bieden voor het probleem van persoonlijke veiligheid. Deze aandachtsgebieden zijn ontleend aan het document 'Dieptescan Criminaliteitspreventie' (Senter, 1998, ISBN 90-76250-04-9).

Van een goed project is de organisatorische inbedding en het financiële draagvlak van tevoren goed beschreven en wordt ook al in het projectplan duidelijk aangegeven hoe het na afloop verder geïntegreerd wordt in de reguliere activiteiten van de meest

betrokken actoren. Het project moet dus kunnen rekenen op commitment van de meest betrokken (beleids)actoren.

Een project dient voorts te voldoen aan de volgende eisen:

- Het project dient gericht te zijn op een herkenbaar extern gericht product of dienst. Het zwaartepunt mag dus niet liggen op bedrijfs- en/of organisatie-interne processen.
- Het project dient een goede aanvulling te zijn op de overige, reeds lopende of afgeronde projecten in dit deelprogramma.

Het deelprogramma wordt begeleid door een projectgroep waaraan de Ministeries van Economische Zaken, van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie deelnemen. Daarnaast participeren ook de Regiecommissie Standaardisatie Politie Informatievoorziening en het Nederlands Politie Instituut.

Bijlage 1B Deelprogramma preventie van arbeidsuitval

Het doel van dit deelprogramma is een bijdrage te leveren aan het voorkomen of verminderen van blijvende schade aan mensen bij het uitvoeren van hun werk. Het gaat om arbeidsrisico's waarmee een groot deel van de beroepsbevolking te maken heeft en die omvangrijke dan wel ernstige gevolgen hebben in termen van gezondheidsklachten, medische consumptie, ziekteverzuim en arbeidsongeschiktheid.

Om dit doel te bereiken is in dit deelprogramma ervoor gekozen de risico's in het arbeidsproces te verkleinen door middel van technologische vernieuwingen. Dat kan zijn door a.) de verbetering van bedrijfsmiddelen en b.) de verbetering van arbo-onvriendelijke productieprocessen. In beide gevallen wordt gebruik gemaakt van technologie. Het gaat veelal om technologie die elders reeds beschikbaar is en die met relatief beperkte middelen geschikt kan worden gemaakt voor nieuwe toepassingen. Projecten dienen zich te richten op arbeidsrisico's die veroorzaakt worden door:

- overbelasting van het menselijk bewegingsapparaat, in het bijzonder bij het tillen;
- repeterende bewegingen (met RSI, Repetitive Strain Injury, als gevolg);
- schadelijk geluid;

- stof (zoals hout-, meel- en kwartsstof);
- oplosmiddelen (met OPS, OrganoPsychoSyndroom, als gevolg).

Geschiede projecten dienen te resulteren in een innovatieve oplossing (product of procesverbetering), die substantieel bijdraagt aan het voorkomen of aanzienlijk verminderen van één van de genoemde arbeidsrisico's. Innovatief houdt daarbij in dat een soortgelijke oplossing (nog) niet verkrijgbaar is en ook (nog) niet in ontwikkeling is. De voorgestelde oplossing moet:

- effecten op 'langetermijngezondheid' hebben; de schade zoveel mogelijk aan de bron bestrijden (bijvoorbeeld het geluidsarm maken van een machine is beter dan het werken met oorbeschermers);
- praktisch bruikbaar zijn. De ontwikkelaar dient oog te hebben voor de gebruikssituatie; een gebruikerstest zal in vele gevallen onderdeel van het project uitmaken.
- bij voorkeur overdraagbaar zijn naar andere bedrijven en bedrijfstakken.

De aanvrager dient de kosten en baten voor de gebruikers zo goed mogelijk inzichtelijk te maken. Hieruit valt af te leiden of de oplossing economisch rendabel is.

Het deelprogramma wordt begeleid door een projectgroep waarin naast de Ministeries van Economische Zaken (EZ) en Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) ook andere organisaties vertegenwoordigd zijn, zoals vertegenwoordigers van werkgevers- en werknemersorganisaties en van arbodiensten.

Bijlage 1C Deelprogramma (re)integratie van arbeidsgehandicapten

Het doel van dit deelprogramma is een bijdrage te leveren aan de verhoging en het behoud van arbeidsparticipatie door mensen die als gevolg van ziekte, een functionele stoornis of hun leeftijd (55+) beperkingen onderkennen in het uitvoeren van hun werk en daardoor (gedeeltelijk) arbeidsongeschikt zijn of dreigen te raken. Om het doel te bereiken is in dit deelprogramma gekozen voor de inzet van vernieuwende materiële werkaanpassingen (persoonlijke hulpmiddelen, speciaal gereedschap, cursussen, aanpassingen aan meubilair, aan machi-

nes of aan werkruimten of gebouwen), waarbij gebruik wordt gemaakt van nieuwe of bestaande technologie.

Voorstellen voor projecten moeten binnen één van de volgende aandachtsgebieden passen:

- optimalisering van de werkplek door individuele instelbaarheid of door afwisseling in werkhouding en taken;
- materiële werkaanpassingen ter ondersteuning van perceptie, cognitie en leren;
- verbetering van de bereikbaarheid, toegankelijkheid en bruikbaarheid van de werkplek.

De drie aandachtsgebieden zijn ontleend aan het document 'Oplossingsrichtingen voor nieuwe materiële werkaanpassingen' dat op 27 april 1999 is verschenen en uitgegeven wordt in de publikatiereeks van het programma.

Om voor subsidie in aanmerking te komen dienen voorgestelde projecten te resulteren in een werkend prototy-

pe van een innovatieve materiële werkaanpassing. Innovatief houdt daarbij in dat een soortgelijk product (nog) niet verkrijgbaar is en ook (nog) niet in ontwikkeling is. Om een goede afstemming van vraag en aanbod te waarborgen dient een gebruikerstest deel uit te maken van de projectactiviteiten.

Voorgestelde projecten moeten zoveel mogelijk gericht zijn op de arbeids(re)integratie van een relatief grote groep mensen met een (dreigende) arbeidshandicap. In het projectplan dient onder meer een onderbouwde raming van mogelijke besparingen op uitgaven voor sociale zekerheid te zijn opgenomen.

Materiële werkaanpassingen die universeel toepasbaar zijn en derhalve ook kunnen worden ingezet voor mensen zonder handicap, hebben een pre ('design for all').

De projectindieners behoeven niet zelf ervaren of betrokken te zijn bij (re)integratieprocessen van arbeidsge-

handicapt. Hoe dan ook moet in de projectvoorstellen enige vorm van samenwerking tot uitdrukking komen met intermediairen als patiëntenverenigingen, de gehandicaptenraad, arbeidsbureaus, sectorraden, werkgeversverenigingen of arbodiensten.

Het deelprogramma wordt begeleid door een projectgroep waarin de Ministeries van Economische Zaken, Sociale Zaken en Werkgelegenheid en Volksgezondheid, Welzijn en Sport deelnemen. Daarnaast zijn ook andere organisaties en functionarissen vertegenwoordigd, zoals werkgevers- en werknemersorganisaties, uitvoerende instellingen op het terrein van de sociale zekerheid, ergonomen en belangenorganisaties van chronisch zieken, gehandicapten en ouderen.